

og Aktieselskabsloven, som er nævnt i § 3, 2det Stykke. Jeg har heller ikke sagt, at der er nævnt andet i § 3, 2det Stykke, men § 3, 1ste Stykke, gaar, som man vil se ved at læse den, saa vidt, at den i allerhøjeste Grad trænger til en nærmere Begrænsning, som jeg haaber, vi maa kunne komme til Enighed om i Udvalget.

Den højtærede Statsminister udtalte, at de forskellige politiske Partier havde givet Tilslutning til den foreløbige Lov. Det ærede Medlem Hr Kragh har allerede svaret for sit Partis Vedkommende. Jeg kan svare ganske det samme, at der er mig bekendt ikke noget Medlem af det konservative Parti, der har godkendt eller overhovedet faaet forelagt et Udkast til Loven, saaledes som den nu er affattet, saa vi er ikke paa nogen Maade bundet i den saglige Kritik, som her har lydt baade fra det ærede Medlem Hr. Kraghs og fra min Side. Den fastholder vi, og vi ønsker Forhandlingerne om de Spørgsmaal, vi har fremdraget, fortsat i Udvalget.

Ministeren for Industri, Handel og Søfart (Stæuning): Det ærede Medlem Hr. Kragh gjorde en Opfattelse gældende, der i og for sig forbavser mig, idet han søgte at slaa fast, at Indskyderne var de virkelige Ejere af Banken. Hvis det er det ærede Medlems Mening, forrykkes Indskydernes Stilling ganske væsentlig. Hvis de skal rykke op og blive Ejere sammen med Aktionæerne, bliver deres juridiske Stilling en helt anden end Indskyderes under normale Forhold, hvor en Bank bryder sammen. Jeg tror ikke, at Indskyderne i og for sig vil være tjent med at faa den Rolle tildelt, hvis der virkelig er Fare for deres Penge. Hvis der ikke er nogen Fare, kan det jo være ligegyldigt, hvad de kalder sig; men er der virkelig nogen Fare, tror jeg ikke, de kan være tjent med at blive behandlet, som om de var de reelle Ejere af Banken.

Det ærede Medlem mente, at jeg havde ved min imødekommende Holdning erkendt, at det var nødvendigt at gøre en Fejl god igen; men jeg har aldeles ikke erkendt, at der er begaaet nogen Fejl. Jeg maa mene, at der er foretaget en fuldt ud saglig og forsvarlig Foranstaltning, og at Likvidationskomiteen er fuldt forsvarligt sammensat, saadan som Forholdene var, idet baade de Oplysninger, der forelaa, og de Organer, jeg henvendte mig til, blev udnyttet, saaledes ogsaa Generalforsamlingen med det særlige Paalæg om, at det skulde være en Indskyderrepræsentant, Generalforsamlingen

saa vidt muligt skulde vælge. Der er ved denne Lejlighed søgt at skabe en saa alsidig Repræsentation som muligt. Jeg kan, som sagt, ikke erkende, at der er sket nogen Fejl. Hvis Rigsdagen imidlertid maatte mene, at der er Grund til at gøre Komiteen større, maa Rigsdagen ogsaa anvise, paa hvilken Maade det skal ske; saa kan vi tale om, hvorvidt det er muligt. Jeg vil ikke anse det for noget principielt Spørgsmaal, men der ligger, som sagt, ikke i mine Udtalelser nogen Erkendelse af, at der er gjort nogen Fejl.

Naar det ærede Medlem sagde, han kunde godt forstaa, at Indskyderne ikke gik til Ministeren, for da de gik til Ministeren d. 30. Juli eller deromkring, foretog Ministeren ingenting, er dette ikke rigtigt. Jeg foretog mig det, at jeg anmodede Generalforsamlingen i Banken om at sørge for, at de Repræsentanter, der blev udpeget derfra, var Indskydere, der kunde imødekomme det Krav, der fra Indskydernes Kreds rejstes om at faa en Repræsentant. Blandt de paa Generalforsamlingen foreslaaede var der ogsaa Folk, der tilhørte Indskydernes Kreds, men de fik ikke Stemmer nok. Der var altsaa i og for sig en meget god Forstaaelse mellem Indskydernes Repræsentanter og mig, da de var hos mig, og ogsaa Villighed hos mig til at gøre, hvad der var muligt for at imødekomme deres Ønsker. Men da det ikke lykkedes at faa en bestemt Mand valgt som det femte Medlem, idet Generalforsamlingen med stort Stemmeiflertal udpegede en anden, og det blev denne anden, Direktør Thrane, der udnævntes, saa dannede man en Forening og tog fat paa ny og forlangte, at Loven skulde laves om, den Lov, som man fra Indskydernes Side havde erklæret var et fuldt berettiget Skridt, som man i Grunden var taknemmelig for, at jeg havde taget.

Saaledes er det sande Forhold. Og naar der ikke senere er sket nogen Henvendelse til mig, maa jeg antage, at man ikke har følt Trang dertil. Jeg sagde ogsaa før, at jeg forstaaer vel, at nu er det til Rigsdagen, man gaar, det er der i og for sig ikke noget at sige til. Men det er ikke rigtigt, naar det ærede Medlem gav den Fremstilling, at jeg havde været uforkammet mod Indskyderne, og der ingenting blev foretaget. Der var den bedste Forstaaelse mellem os, den Gang de var hos mig, og den bedste Overensstemmelse mellem deres Ønsker og det, jeg foretog efter at have faaet denne Henvendelse.

Jeg skal saa til sidst i Anledning af,